

Comissió d' Economia, Pressupostos i Hisenda realitzada el dia 28 de setembre de 2015. Comença la reunió a les 16 hores i 30 minuts. Presideix el president de Les Corts, senyor Enric Morera i Català. Reunió número 2/I.

El senyor president de Les Corts:

A les quatre i mitja en punt, anem a procedir a la reunió de la Comissió d' Economia, Pressupostos i Hisenda.

En primer lloc, i com marca l'ordre del dia... Bé, lectura i aprovació de l'acta anterior, que va ser... *(Veus)* Ah!, això ho deixem per al president... *(Veus)* Sí, val.

Si no n'hi ha ninguna qüestió, ¿la donem per aprovada, l'acta? *(Se senten veus que diuen: «Sí.»)*

I passem, tot d'una, a l'elecció del president o presidenta de la comissió, utilitzant la papereta blanca.

Primer, anem a passar llista, a vore si tenim quòrum. *(Algú para amb el lletrat i el president amb el micròfon desconnectat)*

Doncs, la secretària de la comissió donarà lectura dels membres.

(La secretària passa llista per tal de comprovar si hi ha quòrum)

Senyories, tenim quòrum.

Elecció del president o presidenta de la comissió

El senyor president de Les Corts:

I anem a procedir a l'elecció del president/presidenta de la comissió. Se procedirà a cridar, perquè depositen el seu vot en l'urna, per part de la secretària de la comissió, que té la paraula.

(La secretària crida per ordre alfabètic les diputades i els diputats perquè depositen la papereta en l'urna)

(El president fa l'escrutini)

El senyor president de Les Corts:

S'ha produït l'escrutini amb el resultat de: l'il·lustre diputat Jorge Bellver, 9; i blancs, 6. Per tant, ja tenim president de la Comissió d' Economia, Pressupostos i Hisenda.

Elecció del vicepresident o vicepresidenta de la comissió

El senyor president de Les Corts:

I, seguidament, anem a passar a la votació del vicepresident o vicepresidenta.

Li done la paraula a la secretària de la comissió perquè cride a la votació.

(La secretària crida per ordre alfabètic les diputades i els diputats perquè depositen la papereta en l'urna)

(El president fa l'escrutini)

Molt bé, fet l'escrutini, queda nomenada vicepresidenta de la comissió d'economia la il·lustre diputada Sabina Escrig, amb 10 vots favorables i 5 en blanc.

Per tant, tant el president com la vicepresidenta ja poden prendre possessió del seu lloc en esta comissió.

(El diputat i la diputada que han sigut elegits ocupen els seus llocs)

(Ocupa la presidència el president, senyor Jorge Bellver Casaña)

El senyor president:

Molt bé.

Doncs, moltes gràcies. Moltes gràcies a tots per la confiança.

Esta és una comissió..., doncs, no es pot dir que és la més important, totes les comissions són molt importants, però, sens dubte, des d'un punt de vista quantitatiu, és una comissió fonamental per a estes Corts. És una comissió fonamental perquè les polítiques del Consell puguen eixir endavant. És una comissió fonamental per a la Comunitat Valenciana. I és una comissió que, tradicional i històricament, ha funcionat sempre, doncs, amb molta concòrdia i en un clima de treball que jo espere que es mantinga; un clima de treball que, naturalment, des d'esta presidència, va a intentar que es regisca, per la responsabilitat, pel respecte, pel rigor i per pensar, amb independència de la lògica discrepància política, si no no tindria sentit el debat parlamentari, però sempre pensant en l'interés general, sempre pensant en els valencians.

I crec que en les paraules que estic transmetent-los, doncs, estic transmetent el sentiment de la mesa.

Per tant, sense més, anem a suspendre un momentet la sessió per a ordenar el debat. I, tot seguit, mamprendrem, com saben, amb la compareixença del conseller d'hisenda.

Els portaveus, per favor...

(Se suspén la reunió durant uns minuts)

El senyor president:

(Inoible) ... registrat i després de la reunió de la mesa amb els portaveus, dir-los que l'ordre del dia va a quedar ordenat de la següent manera: atenent l'escrit presentat pel conseller de transparència respecte a la compareixença del conseller d'hisenda, este punt, el punt octau, passarà a ser el primer. Inmediatament després, vorem el punt 5 i el 7, si no m'equivoque, i l'ordre quedarà després en el punt 4 i el 6. Està clar?

Bé, doncs, moltes gràcies. Com els dia, atenent la petició presentada pel conseller de transparència, anem a substanciar primer la compareixença del conseller d'Hisenda i Model Econòmic. Quan vullga.

Compareixença del conseller d'Hisenda i Model Econòmic, senyor Vicent Soler i Marco, per a informar sobre els contactes mantinguts amb la Comissió Europea per tal de paralitzar la venda del complex Ciutat de la Llum, sol·licitada pel Grup Parlamentari Popular (RE número 832)

El senyor conseller d'Hisenda i Model Econòmic:

Bona vesprada.

Senyor president.

Senyories.

Sembla que és quasi un honor ser la primera compareixença en comissió que es fa en este període de sessions, i

que m'haja tocat a mi, la veritat, és un honor. També vull dir que agraiïc la demanda d'esta compareixença per part de la senyora Ortiz, perquè em permet explicar en seu parlamentària un dels casos més lamentables de la mala gestió per part del govern anterior. Llàstima que el nou govern haja arribat en temps de descompte, quan el partit pràcticament ja estava jugat. Però així i tot, encara, com vorem, i este és el motiu d'esta compareixença, hem pogut fer alguna cosa.

Miren vostés, sobre la Ciutat de la Llum pesa una resolució de la Comissió Europea de maig del 2012, que declara il·legals les ajudes atorgades pel govern valencià a l'empresa. Esta resolució estableix la devolució d'eixes ajudes, 265 milions d'euros, no de pessetes, d'euros, eh? És que parlar en euros i en pessetes, sembla mentida, però sembla que és poc. 265 milions d'euros.

L'origen de la investigació de la comissió va ser la denúncia dels estudis Pinewood anglesos, per ajudes d'estat. Respecte d'això, vull dir per començar, subratlle que en el govern anterior en principi es van tirar pràcticament les culpes com el causant de tota esta història al comissari Almunia, perquè fou el que va ordenar l'obertura de la investigació i va firmar la resolució. En realitat, el comissari Almunia es va limitar a complir el procediment de la Comissió Europea.

Vol dir que aquells que tiren les culpes al comissari Almunia estaven demanant-li que ficara la denúncia en un calaix i que no la tramitara? A més, la denúncia va ser recorreguda pel Govern d'Espanya davant del Tribunal de la Unió Europea, que va rebutjar dues vegades el recurs i va avalar la decisió de la comissió. Primera idea, esta que acabe de donar.

Segona idea, i és terrible el que vaig a dir, la Ciutat de la Llum no té la possibilitat de tornar eixes ajudes. És una empresa arruïnada, arruïnada. L'única fórmula viable és la devolució d'estes a través del seu patrimoni. El govern anterior va acordar, amb la comissió, la venda d'este en diversos lots per 94,4 milions d'euros. Estàvem parlant de 265. Una subhasta ja de 94,4 milions d'euros. De la subhasta s'exclouen el Centre d'Estudis Ciutat de la Llum i els edificis de restauració i oficines, així com els aparcaments subterranis i en superfície.

Com saben vostés, a la primera subhasta, convocada pocs dies abans de les eleccions, govern interí, entre eleccions i canvi de govern –perdó, abans de les eleccions, però es va obrir en el període interí– no es va presentar ningú. Un operador privat va enviar un document d'intencions, però no una oferta. A l'haver quedat deserta la subhasta, s'activà el pas a la segona subhasta, en la qual es pot comprar tot el complex, tot el complex –torne a repetir, a l'erari públic, és a dir, al contribuent valencià va a costar-li 265 milions d'euros– per menys de vint milions d'euros, el 20% del preu d'eixida de la primera subhasta que ja era molt baixa. Si no rebia una oferta per almenys eixe import, es podia declarar deserta la subhasta, però no anàvem a millor, anàvem a pitjor, perquè si es declarara deserta la subhasta, el complex no es vendria i, a partir d'ací, l'única fórmula per a tornar les ajudes seria una liquidació concursal. Liquidació concursal en la qual previsiblement s'obtindria encara menys diners, menys del dènou que havíem previst.

Vist el que acabe de dir, a principi d'agost el director general de la societat Ciutat de la Llum, José Antonio Escrivá, va anunciar que a fi d'assegurar la màxima concurrència possible d'ofertes i per a evitar que el període de preparació i presentació d'estes coincidira pràcticament amb el mes d'agost, s'acordava posposar l'inici de la segona subhasta que s'anunciaria durant el mes de setembre, durant este mes que estem a punt d'acabar. És a dir, una decisió adoptada per l'òrgan competent, que era el director general, senyor Escrivá, i aixina se li va autoritzar per decisió del consell d'administració, que es va reunir per obrir els

sobres de les possibles ofertes de la primera subhasta. En tot cas, ha de tindre's en compte que va ser extraordinàriament complicat aconseguir el quòrum necessari per a constituir el consell d'administració en primera convocatòria. La majoria dels consellers del consell d'administració no va assistir a la reunió, i va caldre pressionar més d'una consellera perquè delegara el seu vot per via electrònica, perquè es negava a anar a la notaria.

Eixa conducta –jo no sé vostés com la dirien, però a mi només se m'acut un nom, és deslleialtat institucional– adoptada pels alts càrrecs dels membres del consell d'administració –no només d'esta empresa pública, eh?, de pràcticament totes les empreses públiques, que van dimitir en bloc en quasi tots, sense un òrgan d'administració i representació de les empreses– és de la meua modesta manera de veure, molt greu. Això dit, quatre directores generals de La Generalitat, la directora general del Sector Públic i Patrimoni, la directora general de l'Advocacia de La Generalitat, la directora general de la Societat de Projectes Temàtics de la Comunitat Valenciana i la directora general de Relacions amb la Unió Europea es van reunir el passat 10 de setembre amb tècnics de la Comissió Europea, als quals van sol·licitar l'obertura d'un nou termini per a presentar una nova proposta per a la Ciutat de la Llum, a l'efecte de salvaguardar l'interés públic i a fi d'evitar la pèrdua de més de dos centenars de milions de diners públics, de diners de tots, de diners de tots els valencians.

Tot això, sempre òbviament dins del marc de la resolució de la Comissió Europea. Per sort, els tècnics de la comissió van donar a l'administració valenciana, a La Generalitat, un termini d'una setmana més per a presentar una proposta. El govern valencià havia de treballar per a salvaguardar l'interés públic i evitar la pèrdua de recursos públics que s'han destinat ja i se destinaran, pel que es veu, en els pròxims temps al complex. El Consell buscà fórmules que permeteren impedir una venda a baix preu i estudiar diverses possibilitats per a complir amb la resolució de la Comissió Europea, sense que això produïxca un nou crebant a les arques públiques de La Generalitat.

El passat 17 de setembre, és a dir, dins d'eixa setmana de termini, per la Secretaria Autònoma de Presidència es va remetre en el seu moment a la Comissió Europea un document bàsicament amb diverses propostes jurídiques, atès que el dit document ha segut redactat per la Direcció General de l'Advocacia de La Generalitat, a fi que per part de la Comissió Europea s'accepten o rebutgen totes i/o alguna d'elles.

Es tracta de propostes alternatives a la subhasta al tipus del 20%, i per tant a un preu de menys de vint milions d'euros. Els escenaris possibles que s'han obert després de la reunió amb els tècnics de la Comissió Europea, i a la vista del document que s'ha remés, són: que rebutgen totes les propostes, Europa. En este cas la subhasta hauria de continuar en els termes que consten en el plec aprovat pel govern anterior, clarament perjudicials per als interessos dels valencians. 265, menys de 20 milions. Una altra possibilitat: que accepten alguna o algunes d'elles. I en este cas, la Generalitat valenciana hauria de preparar nova documentació per a remetre a la comissió i continuar treballant conjuntament amb ella, bé a través de l'aprovació d'un nou plec que millore les possibilitats, que es puga recuperar més ajuda, augmentant el preu, per exemple, de venda, o a través de la redacció d'un pla estratègic que possibilita que siga la Generalitat valenciana, a través del mecanisme de la dació en pagament la que destine el complex a altres activitats.

Però, en tot cas, senyories, és la Comissió Europea la que ve, a través de permetre a La Generalitat, o a través d'un tercer, la que autoritze l'ús final del complex. I, com

a govern responsable, complirem evidentment amb la decisió europea, i per descomptat treballarem amb la comissió perquè amb els condicionaments i davall les premisses que s'establixquen, es respecten les normes sobre ajudes d'estat i l'interés públic i l'interés general dels valencians.

El govern anterior, i sincerament no sé per quins motius i suposadament per afavorir no sabem qui –o no, és que no se sap per què– jo crec que va actuar –ho dic descriptivament– amb una certa irresponsabilitat, va decidir en període preelectoral, un govern interí, com he dit adés, subhastar Ciutat de la Llum per lots i a un preu clarament perjudicial per als valencians. En eixes condicions, els possibles licitadors que sabien que el preu de la primera subhasta, 94 milions, es reduiria a 20 milions en la segona subhasta evidentment no es varen presentar a la primera.

Davant d'això i per assegurar la màxima concurrència d'ofertes, i per a evitar que el període de preparació i presentació de les ofertes coincidisca amb el mes d'agost, com he dit adés, intentant salvar la camisa, que només podien salvar la camisa, el director general de la Ciutat de la Llum, el senyor Escrivá, acordà paralitzar la segona subhasta, i en estos termes es publica en el perfil de contractant, per seguretat jurídica i per a millor transparència i publicitat. Aixina es publicà el 6 d'agost del 2015. Eixa paralització ha estat avalada per un informe jurídic de l'assessoria jurídica de la Societat de Projectes Temàtics, que és Garrigues Advocats, en data de 14 de juliol.

I ací és important saber que en el mes de juliol, agost, es va produir un buit de poder en esta empresa i en altres per dimissió dels consellers, i que precisament en la reunió del consell, els que es van quedar, va ser on es va procedir a l'obertura de les ofertes. El consell va facultar el director general per a decidir tot el que es referix al procés d'alienació i venda, i en este context, i davall eixe acord, la direcció general de la Ciutat de la Llum va acordar la paralització.

Sobre el tema d'esta compareixença, inicialment l'acord de la paralització de la segona subhasta implicava que esta es reprenguera abans del 30 de setembre. La pregunta és: ¿a data d'avui per què no s'ha représ? Perquè després de la reunió mantinguda amb la Comissió Europea el passat 10 de setembre, i havent-hi remés un document amb noves propostes perquè siguen estudiades per la comissió, estem a l'espera de la contestació per la comissió. Per tant, no es reprendrà la subhasta –ja els ho dic a les senyories– o qualsevol altra decisió que haja de prendre's respecte d'això, fins –aço és molt important– que la comissió conteste al govern valencià sobre les propostes.

Vostés diran també –m'avance al que puguen dir– que llavors estarem incomplint el plec i l'acord d'ajornament de la segona subhasta. Doncs, no. He de dir-los que no, perquè tot açò que estem fent, la Comissió Europea té ple coneixement de la subhasta com està, que està suspesa, i que estem esperant la seua resposta per a reprendre-la o adoptar noves decisions al respecte. I, en este sentit, ho hem comunitat per escrit i la comissió està assabentada de tot això.

Vullc insistir que este govern –no cal dir-ho– és un govern responsable, que complix les lleis, el govern anterior també les complia, no sé si sempre però també les complia, el govern anterior que va actuar en este assumpte amb molta opacitat; de fet, n'hi ha demandes d'informació al respecte de molts mesos que mai no van arribar a lliurar-se als diputats, cosa que no fem en absolut ni volem fer perquè això és atemptatori com el principi bàsic de la democràcia parlamentària, no podem fer-ho, podem complir tots els terminis i, si no, demanem les pròrrogues argumentadament, argumentadament.

Hi ha un moment d'esta història que és increïble, i és quan n'hi ha un moment en què el govern valencià li demana

a la comissió que pràcticament ocultara, o siga que no fera explícit, que no publicara una gran part dels apartats de la decisió del 8 de maig del 2012, la famosa decisió que és el principi de tota esta història. ¿Per què? La pregunta és ¿per què?, si era una decisió d'una institució europea que parlava sobre una gestió d'un govern d'un país membre, etcètera, etcètera.

Jo no vullc qualificar açò però, sens dubte, és greu, ¿no? (*rient*), demanar a... ¡I la imatge que donem a Brussel·les!, ¿no? Vullc dir, ¡escolte!, vosté, la majoria dels apartats de la decisió per favor no els publiquen que supose que no volen que la nostra ciutadania se n'assabente.

Evidentment, no estem per eixe camí, crec que açò no és la manera, el tema és molt complex, com complicat, però volem tirar endavant i que esta paralització temporal, este posposar, ¿eh?, la decisió esta demanada en els seus termes pel que fou director general de la societat de Ciutat de la Llum.

Ara, el que hem de fer és deixar treballar a la Comissió Europea. Jo crec que és un moment crucial de començar a canviar la imatge de la Comunitat Valenciana, del govern valencià, i ser una relació fluida, transparent, clara. Hem comés errors; hem comés errors. El que tractem ara, justament, és intentar evitar que la cosa vaja a més i, sobretot, que al final, si les coses no es fan bé, vindran més problemes amb la Unió Europea i segurament el que n'hi haurà és, pot ser, pot ser, alguna altra multa, com ja està passant en altres aspectes de la gestió de La Generalitat.

Bé, este govern –com acabe de dir– va anar a Brussel·les, va parlar amb els tècnics i esta és la situació en què estem.

Jo els demanaria a tots vostés una voluntat compartida amb el govern que un tema tan escabrós, tan dur per a les finances de La Generalitat, tan terriblement dur, poguérem –ja ho he dit al principi, encara que estem pràcticament en la pròrroga del partit, ja hem arribat al final– poder estalviar als valencians el màxim de diners perquè, si no, la broma serà molt costosa i –como saben vostés– les finances de La Generalitat no estan per a moltes alegries.

Moltíssimes gràcies.

El senyor president:

Anem a esperar un momentet, és que no funciona el rellotge, aleshores (*rient*) no anem a poder mesurar els temps. (*S'interromp la gravació*)

(*Inoible*) ... que al igual que pasó en la última sesión de presupuestos pues el sistema no funciona. Por lo tanto vamos a tener que cambiar de... (*Se sent una veu que diu: «No, no cambiamos de sala porque tenemos el Power Point.»*) ¿No? Entonces lo haremos..., confíen ustedes en la presidencia y en los miembros de la mesa y llevaremos el control desde el cronómetro del teléfono e intentaremos ir avisándoles a los intervinientes durante el proceso porque, claro, tenemos habilitado el *power*.

Cuando quiera, señora Ortiz.

La senyora Ortiz Vilella:

Muchas gracias, señor presidente.

Señor *conseller*.

Señorías.

A ver, voy a empezar por parte del final de su intervención. La Comisión Europea es la que dirá el uso final del complejo, estoy totalmente de acuerdo, y la que también ha estado diciendo durante todo este tiempo qué pasos había que dar, cuándo había que darlos, cómo había que darlos y atendiendo a los funcionarios de la Comisión Europea y al

comisario, el señor Almunia, que nosotros si hubiera sido otro comisario que no hubiera sido del Partido Socialista lo diríamos exactamente igual pero es así, ha sido el señor Almunia el que firmaba las resoluciones con arreglo a los informes que se pasaban desde el departamento y después de cantidades ingentes de reuniones para intentar ver cuál era la mejor solución.

Pero, en ese que es el final voy, también, a decir parte de lo que ha sido toda esta historia para que veamos, también, que no ha sido plato de buen gusto y que también por parte del gobierno valenciano anterior se pusieron encima de la mesa una serie de propuestas –y costarán dentro del expediente– en las que no estaban para nada de acuerdo en el tema de los lotes, ni el tema de una primera subasta de esta manera ni de una segunda. Entonces, al final, la decisión se ha tomado por parte de los funcionarios de la Comisión Europea con el beneplácito del comisario europeo, y entonces tampoco pasa nada, esa es la realidad y también hay que decirlo.

Como usted bien ha dicho, en el año 2007 se produce una denuncia de una empresa privada que siente que los intereses de la empresa y las inversiones que habían llegado a Ciudad de la Luz no eran –digamos– leales con el régimen de la competencia y, de acuerdo con el artículo 107 del tratado de funcionamiento de la Unión Europea, hay una decisión del 8 de mayo del año 2012 por parte de la Comisión Europea donde declara incompatibles las ayudas y obliga a Ciudad de la Luz a reintegrar las ayudas concedidas por la administración valenciana cuantificadas –como usted bien ha dicho– en 265 millones de euros. Esta resolución viene firmada por el comisario de la competencia –como ya he dicho–, el señor Joaquín Almunia.

Sin demora pero siendo, también, responsables a la hora de diversos informes y analizando por parte de los asesores jurídicos, el 9 de julio del año 2012 las autoridades españolas remiten a la dirección general de la competencia de la Comisión Europea dos escenarios para la posibilidad de recuperar esas ayudas: el primero es informar sobre las características, fase, duración y proceso concursal español de Ciudad de la Luz; y, el segundo, proporcionar detalles para una privatización ordenada del complejo que a juicio de las autoridades valencianas tendrían ventaja a la hora de garantizar un mejor precio de venta y favorecer una mayor recuperación de las ayudas para SPTCV. Tras diversas reuniones mantenidas entre las autoridades españolas y la dirección general de la competencia, el 31 de julio del año 2012 notifican las condiciones de la venta, esa notificación dice que:

«Por lo que respecta a las principales condiciones para toda posible venta, desearíamos recordar a las autoridades españolas la carta del vicepresidente Almunia al presidente de la Comunidad Valenciana, el señor Fabra, el 28 de junio en el que relata el señor Almunia –refiriéndose a la posible venta de Ciudad de la Luz– declarar que las condiciones del proceso deben ser tales que no conduzcan a evitar la decisión de recuperación.

»El señor Almunia añadió que la venta debería efectuarse a un precio de mercado a través de una licitación pública, abierta y transparente, y no debe de haber transferencia de la obligación de la recuperación a otras entidades.

»En consecuencia, recordamos a la autoridad española que en un procedimiento de venta las condiciones más importantes para garantizar que la ayuda no se transmita al comprador son las siguientes: primero, la venta debe de ser una operación de activos, no un conjunto de lotes dentro de la continua, de la actividad; la venta debe efectuarse a precio de mercado mediante una licitación abierta, incondicional y transparente que lleve la sección de oferta más alta; y,

tercero, no debe producirse una continuación de la actividad económica.»

Y me paro ahí, también, porque a lo largo de toda la legislación pasada la que ahora es directora general del SPTCV pasó durante mucho tiempo diciendo, la señora Martínez –y aquí algunos de los diputados que en aquel momento estaban aquí–, que no se hacía nada y que, además, se había parado la actividad económica porque al gobierno valenciano le había dado la gana. No, fue una orden de la Comisión Europea –y vuelvo a sus palabras– que también quisimos cumplir con nuestra obligación, como no puede ser de otra manera.

Esas fueron las líneas esenciales marcadas por la Comisión Europea para el cumplimiento y la decisión del 8 de mayo del año 2012. En base a esas líneas se elabora un pliego de condiciones que llega a la Comisión Europea en noviembre del año 2012 y se inician los contactos y las reuniones, a lo que siguen una comunicación a la propia Comisión Europea el 23 de febrero del 2013 más una información y una serie de documentaciones referentes a los pliegos de condiciones. Siempre han sido pliegos revisados y tutelados por la Comisión Europea, por los técnicos de la comisión de la competencia y por el señor comisario, el señor Almunia.

Por tanto, los términos de ese pliego de condiciones no eran los que marcaba y le daba la gana a La Generalitat valenciana en cuanto al gobierno anterior, sino a los que marcaba la Comisión Europea con los técnicos y el comisario competente como –insisto, y ha dicho usted– no puede ser de otra manera.

El 14 de mayo del año 2013 tuvo lugar una reunión con las autoridades europeas y la remisión por parte de la autoridad española de una nueva documentación en fecha 3 de junio del 2013, en relación a dos cuestiones exigidas por esta dirección general que eran: la inclusión en el pliego de un mayor número de lotes que permita la enajenación de los activos de forma más fraccionada, y recuerdo que La Generalitat valenciana –y en alguna reunión estuve presente– siempre habló de no hacerlo por lotes sino en un conjunto de licitación, pero la Comisión Europea no lo estimó conveniente; segundo, la eliminación del tipo mínimo de licitación previsto para la primera subasta.

Por tanto, haciendo un alto en el camino en el relato, aunque voy a continuar con lo mismo, significar que el ritmo de la ejecución de la decisión de la Comisión Europea lo ha marcado la autoridad y los funcionarios de esa Comisión Europea. Podemos corroborar todos estos datos ya que tienen ustedes el expediente a mano.

Y, también –insisto–, no me parece que haya sido de recibo echar única y exclusivamente la culpa al gobierno anterior de la lentitud o de las decisiones que se tomaban en este tipo de pliego de condiciones...

El senyor president:

Dos minutos.

La senyora Ortiz Vilella:

...ni en este tipo de cuestiones.

Bien, a la vista de las indicaciones, el 15 de julio del 2013 hay una nueva versión del pliego de condiciones con arreglo a las subsanaciones de deficiencias que nos marcaba la Comisión Europea y una serie de comunicaciones y de contactos y, tras diversos requerimientos de información, el 30 de junio del 2014 se vuelve a hablar de nuevos lotes dentro de esta versión dejando, finalmente, fuera la posibilidad de un centro que pudiera ser para convenciones en la parte de Alicante, que era una situación que estaba dentro de unos lotes, y la parte de centros de oficina y de restauración.

Bien, literalmente el 29 de enero se recibe una carta donde dice: «Les informamos que sobre la base del pliego acordado pueden proceder con la licitación con vistas a la venta del complejo Ciudad de la Luz. Una vez se haya producido la venta efectiva del complejo la Comisión Europea adoptará una decisión.»

Finalmente, el 5 de mayo de 2015, el consejo de administración de la mercantil Ciudad de la Luz aprueba definitivamente el pliego de venta y su publicación y sale en la fecha que usted dice y, efectivamente, sale en período prácticamente electoral porque así lo decreta y es cuando la Comisión Europea y los técnicos facultan que ese pliego pueda salir a la luz, cuando el consejo de dirección de la SPTCV puede aprobarlo y, por tanto, los plazos llegan en ese momento.

Y le voy a hacer alguna pregunta. En su momento nos decían también..., y ya ha aclarado lo de la segunda subasta, la señora Martínez nos decía que habían venido manifestando en sede parlamentaria que cada día que pasaba los valencianos nos gastábamos 20.000 euros en mantener un complejo fantasma como era Ciudad de la Luz.

Y yo le pregunto: ¿ahora ya no nos gastamos esos 20.000 euros todos los días en mantener Ciudad de la Luz? ¿Tenemos prisa o no tenemos prisa en darle una solución? ¿O antes teníamos prisa y ahora, ya no?

Seguiré en mi segundo turno de intervención. Muchas gracias.

El senyor president:

Muchas gracias, señora Ortiz.

Y ahora por el Grupo Parlamentario Podemos..., té la paraula el senyor Torres.

El senyor Torres García:

Gràcies, senyor president.
Senyor conseller...

El senyor president:

Per un temps de quatre minuts.

El senyor Torres García:

Gràcies.
Com deia, bona vesprada, senyor conseller.

Gràcies per la seua compareixença, per haver-mos explicat amb un mínim de detall les negociacions que han estat portant a Brussel·les per intentar trobar una solució el més..., el millor possible per al poble valencià i que no ens coste..., o que es malvenga una inversió que ens va costar..., bé, més de cinc-cents milions entre les pèrdues i el cost total de la construcció.

Tot açò..., no vaig a estendre'm en quina va ser la problemàtica, vosté ja l'ha dita molt bé. Tot açò denota el que ja coneguem tots, que és una forma de fer política del Partit Popular i que..., basada en uns informes econòmics de viabilitats que només ells imagine que es creurien i amb la política de grans esdeveniments que tots ja coneixem..., ens ha arrossegat en este cas, una vegada més, a una situació en la qual al poble valencià ens pot costar de nou uns dos-cents seixanta-quatre milions d'euros que haurem de tornar amb una multa, llevat que el Consell prenga..., o que Brussel·les prenga en consideració les propostes que vostés han fet.

Nosaltres, per la nostra part, des del Grup Parlamentari Podem, sí que volem transmetre que té el nostre recolzament

per tirar endavant eixes negociacions, sobretot per intentar que es puga recuperar eixa inversió que han fet els valencians i que no es malvenga, com ja hem vist en altres ocasions que hem hagut de vendre o comprar... empreses públiques o inversions per un euro, ¿no?, les tan famoses vendes i compres per un euro que hem viscut tantes vegades pel Partit Popular.

No ens queda molt clar quina seria l'opció de la dació en pagament, que sí que ens agradaria que ens explicara un poquet més eixa proposta i quina seria, en el cas que poguera ser acceptada per la Unió Europea, quin seria l'ús que vostés haurien pensat per a donar-li a la Ciutat de la Llum.

Nosaltres considerem que..., bé, el centre d'estudis sí que podria tindre un ús viable. El problema és que fins ara la mala premsa ha fet que també eixe centre d'estudis haja hagut de tancar, perquè imaginem-se qui vol estudiar en un complex que té la imatge i la mala fama que té.

Per tant, sí que és de veres que deuríem veure quines són eixes solucions i quin plantejament tenen per a un futur per a poder reflotar una inversió que... que no volem que es malvenga per menys de vint milions d'euros, i que per la nostra part sí que recolzaríem l'opció que la recuperàrem per als valencians.

Moltes gràcies.

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor Torres.

I, ara, pel Grup Parlamentari Ciutadans té la paraula l'il·lustre diputat senyor Woodward.

El senyor Woodward Poch:

Buenas tardes a todos.
Señor conseller.

Estamos hablando del consenso, participación de todos los grupos, desde hace dos semanas.

Entendemos que la composición de esta cámara ha cambiado sustancialmente respecto de la anterior legislatura. Entonces, realmente desde Ciudadanos nos hubiera gustado haber mantenido esta reunión antes de que hubiera podido llevar a Bruselas el abanico de posibilidades o propuestas que aún realmente no conocemos en profundidad a fecha de hoy. Ha esbozado una serie de posibilidades, pero no las conocemos en pleno.

Para nosotros es una barbaridad regalar... o desaprovechar el complejo cinematográfico de la envergadura de la Ciudad de la Luz y que a su vez podría ser fundamental para fomentar la industria cultural valenciana y crear empleo de calidad.

Sin duda, aprovechar las instalaciones de la Ciudad de la Luz sería un gran apoyo para el resurgimiento del sector audiovisual valenciano, que está a punto de desaparecer, y que podría generar, como he dicho antes, nicho de empleo nuevo, totalmente necesario.

No por realizar el pago de la multa, que estamos hablando de devolver las ayudas, por una gestión errónea y descabellada como la del anterior gobierno valenciano, debe suponer una condena para la Ciudad de la Luz.

Nosotros estamos también de acuerdo en que busque el consenso y el apoyo necesario de todos los grupos de esta cámara para rentabilizar la Ciudad de la Luz y que esta sea eficiente, que la rechace..., que rechace desguazarla y malvenderla como se pretendía hasta la fecha.

Incorpórela al nuevo modelo productivo que nos ha anunciado y que necesita esta Comunidad Valenciana. Pero si la solución es venderla, que sea con un pliego inteligente para nuestra Comunidad Valenciana. Es todo.

El senyor president:

Muchas gracias, señor Woodward.

Y, a continuación, tiene la palabra el ilustre diputado señor Juan, del Grupo Parlamentario Compromís, también por un tiempo de cuatro minutos. *(El president parla amb el micròfon desconnectat)*

El senyor Juan i Huguet:

Moltes gràcies, president.

En primer lloc, donar l'enhorabona als nous membres de la mesa, desitjar-los, en fi, que vetlen pel bon funcionament i, ja que és la primera vegada que parle en esta comissió, dir que per part del Grup Compromís també tenim la intenció que n'hi haja bon ambient de treball, consens i col·laboració.

Agrair-li també al conseller que haja vingut ací a donar-nos tota l'explicació que ens ha donat.

I el primer que voldria remarcar és que quan vaig vore que la compareixença la demanava el Grup Popular, la veritat que em vaig estranyar, perquè trobe que és una qüestió on, de sobra, tenen tota la informació. És un problema que van crear ells. Considere que tenen moltes coses a amagar, però la veritat que hui he escoltat diverses vegades en la intervenció de la diputada representant del Partit Popular la frase de «no pasa nada» i jo crec que sí que passa. Passen moltíssimes coses i la culpa realment no crec que siga del senyor Almunia.

Estem davant d'un problema que ha d'afrontar el nou govern de La Generalitat i un problema que, com en quasi tot el que mamprenia el Partit Popular, no està exempt de sobre-costos, no està exempt d'amiguismes i, com ja hem comentat, amb ajudes irregulars denunciades per una empresa cinematogràfica de Londres que ha segut..., en fi, condemnat per competència deslleial per part del tribunal de la Unió Europea, una decisió que comporta molts, molts perjudis per als valencians que ja de per si tenim unes arqués més que lamentables.

No vaig a entrar en les xifres perquè trobe que ja han parlat la resta de grups i el conseller també ha fet una explicació, però sí que m'agradaria denunciar que, mentre que en la majoria d'empreses públiques van dimitir els consells d'administració, en esta precisament no varen dimitir.

I, al final, de tot el que hem anat analitzant i estudiant, pareix que sí hi havia una trama que el que es pretenia per part d'alguns –jo no sé qui són– és quedar-se el complex a molt baix preu, per tant, seguint una qüestió molt perjudicial per als interessos dels valencians.

En els plecs de la subhasta, s'ha comentat ací, que estan tutelats per la Unió Europea..., però la iniciativa l'hauria d'haver dut el govern de La Generalitat. La iniciativa per a aconseguir uns plecs que beneficiaren a tota la ciutadania era obligació del Consell.

I, clar, al final ací pareix que s'ha muntat perquè es quedara deserta en primera convocatòria i així aconseguir la Ciutat de la Llum en molt baix preu.

Considerem que és molt positiu que s'haja paralytitzat la subhasta...

El senyor president:

Senyor Juan, un minut.

El senyor Juan i Huguet:

Gràcies.

Considerem que és molt positiu que s'haja paralytitzat la subhasta i, per tant, així aconseguir que estes inversions repercutisquen de la millor manera per al poble valencià.

I acabe fent una pregunta al conseller. Després d'estos dies de govern, ¿vosté creu que gastar-se 265 milions d'euros en la Ciutat de la Llum era la millor manera d'ajudar al sector audiovisual valencià?

Moltes gràcies.

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor Juan.

Per part del Grup Parlamentari Socialista té la paraula l'il·lustre diputat senyor Muñoz.

El senyor Muñoz Lladró:

Buenas tardes, señor *conseller*. Gracias por acudir a esta comisión.

Yo creo que estamos hablando de..., en el caso de la Ciudad de la Luz de otro fracaso más en la gestión del Partido Popular y un fracaso que además, como tantos otros, va a cargo del bolsillo de todos los valencianos.

Creo que teníamos que hacer primero una composición de lugar de cómo llegamos hasta este punto.

Primero estamos viendo..., y habría que plantearse..., es por qué se construyó este complejo. Es verdad que era una época en la que la Comunidad Valenciana a los perros se les ataba con longanizas, había coches de fórmula 1 por las calles de Valencia y se despilfarraba el dinero público sin ningún tipo de vergüenza.

En este caso, se creyó que, por utilidad pública, se pudiera hacer un complejo cinematográfico que al final nos ha costado 265 millones de euros. Utilidad pública y rentabilidad. La rentabilidad la han dicho también. La ha dicho usted hoy diciendo que había un proyecto de viabilidad que decía que en el año 2014 había..., sería rentable este complejo cinematográfico. Como se ha visto, no había ningún tipo de rentabilidad e incluso el subconsciente a los anteriores gestores de la Ciudad de la Luz les traicionó, porque no contabilizaron –salía en prensa esta semana– los créditos fiscales que se hubieran podido compensar en un momento en que hubiera habido rentabilidad por parte del complejo cinematográfico. Nunca pensaron que habría créditos fiscales y no lo contemplaron en ningún tipo..., en ningún balance que se presentó.

Además, nos encontramos una situación en el que es todo tan kafkiano que un complejo cinematográfico hecho prácticamente con pan de oro no podrá ser dedicado a ser utilizado como complejo cinematográfico porque vulnera el derecho de la competencia de la Unió Europea. Es decir, nos hemos gastado 265 millones de euros para algo que no tenía ni utilidad pública, ni rentabilidad y que encima no va poder ser utilizado para el fin para el que se construyó.

Y ante eso nos encontramos con la subasta. Una subasta que en el primer pliego se subasta por 94 millones y que en el caso de quedarse desierto se malvende por 20 millones.

Es lógico que un gobierno que sea interino –lo normal, esto pasa en cualquier sitio– hubiera paralytizado este proceso de ventas, por lo menos para pedir la opinión o para esperar lo que decidiera el siguiente gobierno. Esto, sin ir más lejos, y ya que está hablando de tiempo de prórroga, lo hemos visto en el caso del Barça. Con las elecciones, los fichajes se han paralytizado hasta que llegara la nueva junta gestora. Aquí no. Aquí, con dinero público, con 265 millones en el aire, lo que se hace es subastar y adjudicar..., o darle lugar al procedimiento por 20 millones de euros.

Aquí se decía que se obligaban a venderse por lotes, eso no es cierto, porque era un pliego condicionado, un pliego condicionado a otras condiciones que no se han cumplido, ni se van a poder cumplir. De esas ya no nos acordamos. Lo que

nos acordamos es que este pliego condicionado se condicionaba a venderlo por lotes, lo cual no es cierto.

Lo normal y lo lógico que ha hecho este gobierno es llegar, paralizar el proceso de subasta y no utilizar, como decía la señora Ortiz, la solución más rápida, sino lo que necesitamos es la mejor solución posible. Yo es lo que espero de mis gobernantes, no la solución más rápida, sino la mejor solución posible para los valencianos, teniendo en cuenta –sí, me queda un minuto–...

El senyor president:

Un minut.

El senyor Muñoz Lladró:

...teniendo en cuenta que ya nos está costando 265 millones de euros y el fin para el que se construyó no va a poder ser utilizado. Por tanto, lo hablaba al principio de mi intervención, es otro fracaso más de la mala gestión del Partido Popular a cargo del bolsillo de todos los valencianos.

Ahora tenemos una solución alternativa planteada por este Consell, que yo creo que lo lógico por parte de todos los grupos, incluido el grupo de la oposición que es el Partido Popular..., tendría que darle tiempo a este Consell.

Se han planteado alternativas. Estamos a la espera de que la Unión Europea nos conteste. Lo lógico es que se dejara trabajar al nuevo Consell por lo menos para ver si podemos o recuperar en parte esas ayudas que han sido declaradas ilegales o por lo menos que la Ciudad de la Luz, ya que no va a poder ser ese complejo cinematográfico soñado por Francisco Camps en la época del despilfarro económico, se convierta al menos la Ciudad de la Luz... se convierta al menos en un motor económico para la ciudad de Alicante que creo que buena falta nos hace.

En cualquier caso, señor *conseller*, por parte de nuestro grupo siempre tendrá el apoyo para poder encontrar, no la solución más urgente, sino la mejor solución posible.

El senyor president:

Moltes gràcies, senyor Muñoz.

Senyor *conseller*, per a contestar a aquelles qüestions que entenga..., i que han plantejat els il·lustres diputats sense límit de temps.

El senyor conseller d'Hisenda i Model Productiu:

Sí, sí, totes les intervencions són molt precises i molt adequades.

La primera, volia començar per eixa pregunta que m'ha fet la senyora Ortiz sobre si no tenim pressa ara o sí que tenim pressa. Tenim molta pressa, però també volem fer les coses bé. El primer que hem fet és guanyar temps reduint i retallant despeses. La reducció de la despesa que es farà ahí serà brutal. Mire, tanta reducció de despesa com que l'encarregat ara, que ja no serà director general, serà *conseller delegat*, no cobrarà. Els sous que cobraven allí eren..., bé, en fi, increïbles. De tot això som conscients i el primer que volem fer reduir tot això. Però, evidentment, això ha de ser compatible amb la capacitat que tinga un nou govern de vore com està el panorama i intentar renegociar el negociable, perquè, torne a repetir, estàvem en temps de pròrroga quan ens vam fer càrrec d'això, per tal, com ha dit molt bé el portaveu del Grup Socialista, que als valencians els coste el menys possible. El menys possible no vol dir que no els costarà res, tal i com estan les coses, però el menys possible.

Per tant, som conscients del temps que hi ha per davant i sabem que cada dia que passava se gastaven molts diners, i ara explicaré algunes coses al respecte. Però justament per això, perquè érem conscients, el primer que hem fet és anar amb les tisores buscant de reduir-ho tot perquè era un desfici tot el que estava passant ahí.

Començant per, començant per, a pesar de l'argumentació contundent, de la decisió comunitària, –no del senyor Almunia, no s'equivoque, dels òrgans de la comissió, evidentment, no?– a pesar d'això, resulta que se van demanar, se van fer tota una sèrie de recursos contra la decisió, la qual cosa va significar prolongar el deute, les despeses anuals, sense possibilitat de generar cap ingrés, perquè tot això es fa quan ja no se pot fer res allí. S'està gastant mesos i mesos, sabedors que allí no es pot fer res del que estava pensat. I la sensació que teníem tots i que tenim és que a sant de què, a sant de què.

Però és que ara les directores generals, quan van anar a Brussel·les, van descobrir una cosa increïble amb els tècnics de la comissió. I és que els plecs eren molt millorables, que no era una imposició, una gran part del que s'estava fent no era imposició sinó que eren les condicions que posaven des de València. Això ha sigut una sorpresa molt desagradable i de la qual haurem de parlar més endavant, espere que d'un moment a altre li demanen a la directora general de Projectes Temàtics alguna compareixença perquè ho explique a fons, perquè realment n'hi ha molt que parlar sobre esta situació.

És a dir, és el món al revés, és el món al revés, senyores i senyors. És a dir, és la Unió Europea, o almenys això és el que li estaven dient els tècnics a la nostra delegació, que se sorprenien de les restriccions que hi havia en tota una sèrie de plecs que hi havia allà.

Per tant, la situació que afronta este govern és la que és. Volem vendre? Home, volem vendre com una de les possibilitats. Si se venguera a bon preu, poguérem rescatar tots els diners que poguérem per als valencians, magnífic. Però és que realment hem d'obrir-nos a més possibilitats, perquè al final qui té la paella pel mànec òbviament és Brussel·les. Té la paella pel mànec perquè ací s'ha conculcat un principi bàsic de la Comissió Europea, que és fer una activitat amb ajudes públiques. I se va continuar fent, senyores i senyors, senyories, se va a continuar fent quan ja se sabia que ja s'havia obert l'expedient, quan ja se sabia que la cosa anava per mal camí, se va continuar invertint, se va continuar afrontant unes despeses increïbles per a una situació terrible com era les finances de La Generalitat.

Per tant, no volem que un complex que ha costat 265 milions, que és un dels millors complexos cinematogràfics d'Europa, sinó el millor, es lliure com si fóra deixalla, per quatre duros, i que a més no estiga garantit allò per al que es va fer, que és l'ús cinematogràfic.

I si això passa, que pot passar, senyories, no ho serà perquè este govern no ha fet tot el possible perquè no passe, sinó perquè el govern anterior..., torne a dir-ho, que és una paraula que intente evitar-la, però és que en situacions com esta no tinc un altre adjectiu, de manera absolutament irresponsable no va treballar per defensar els interessos dels valencians, almenys dels interessos generals, no sé si d'alguns valencians, però per descomptat els interessos generals dels valencians no.

El govern anterior va dilatar el procés de venda per a què? Per a qui? Miren, tot és un desfici en açò de la Ciutat de la Llum. Començant per una construcció feta a preus obscens, obscens. Figue alguns exemples. Per exemple, una garita d'entrada, que només té cent metres quadrats, va costar pràcticament un milió d'euros, nou-cents mil i tants. Una rotonda que van ficar que va arribar a 2,3 milions d'euros, que, per cert, després d'un vendaval que va haver-hi allí, com allò tot

era de vidre de colors se'n va anar tot per l'aire i només va quedar un pedestal que hi havia. O el cost de l'edifici d'oficines, l'edifici d'oficines, 14,5 milions d'euros, que encara no s'ha estrenat. O com alguns contractes se fraccionaven per eludir la normativa sobre contractació administrativa. Això en la construcció. No dic més coses perquè no vull cansar-los, però per ahí van els tirs, eh?

I en la gestió, senyors, i en la gestió, que ha costat més de vint-i-dos milions d'euros, per a què? Per a rodar sixty-six pel·lícules. Sixanta-sis pel·lícules, que no només no han generat retorns a la hisenda de La Generalitat, sinó que la majoria d'eixes pel·lícules es van haver de subvencionar, subvencionar.

On estava, algú ho ha dit abans, la idea que estava clar que allò de negoci, de negoci de retorns per a La Generalitat, això conculcava el principi de la competència des del principi, només amb un pla financer i d'empresa que poguera donar, que eixos retorns podien retornar els diners que havia fet l'administració, podia salvar-se davant de Brussel·les. Però si el pla d'empresa era este, evidentment se sabia des d'un principi que s'estava conculcant el principi de la competència des del punt de vista de la Unió Europea.

Han estat responsables, senyores i senyors, de mantindre la Ciutat de la Llum més de tres anys, quan la comissió ja no permetia el rodatge de pel·lícules o qualsevol altra activitat. I, per tant, la primera cosa que ha fet aquest govern, com he dit adés, és reemplaçar la figura del director general i estalviar-se 55.000 euros. Ja sé que és un tonteria al costat dels milions que estem dient, però, com a mínim, és una mostra del canvi de panorama que volem fer.

Per tant, senyora Ortiz, i ara... vosté és la primera que m'ha dit... No sé, jo, quan..., a mi m'ha sorprès, diu, com és que porta a seu parlamentària un tema que serà un bumerang, un bumerang d'unes dimensions colossals. Cada volta que parlem de la Ciutat de la Llum és el desfici més gran des del principi fins al final, fins ara mateix. El que estem parant és una miqueta que el tsunami onerós per a la butxaca dels valencians, diguem, parar-lo una miqueta, però només una miqueta, perquè, insistisc, no tenim ni temps, ni capacitat ni estem en un tram en què se poden fer poques coses.

Perquè jo, senyora Ortiz, i ara parle també per al portaveu de Ciutadans, crec que en el nou model productiu, del qual ja vaig predicant per ahí estos dies, tot el sector de la creació, el sector de la creació de tot tipus, eh?, artística i no artística, etcètera, juga un paper fonamental per a la nova societat del segle XXI. I, per tant, impulsar activitats que estiguen vinculades al sector de la creació, i l'audiovisual és una part d'elles, l'aplaudim, però s'ha de fer bé, s'ha de fer amb trellat, s'ha de fer sabent quines són les regles del joc. No s'ha de fer de manera obscurantista/opulenta per a no sabem ben bé què. Jo crec que no hi haurà foto més cara en la història de l'Europa occidental que la que va fer el senyor Camps al senyor Gerard Depardieu vestit d'Obèlix. No crec que hi haja una foto més cara. Per a fer eixa foto s'han gastat 265 milions d'euros? Senyores i senyors, estem parlant de coses molt serioses. Tenim barracons, tenim llistes d'espera en els hospitals, tenim més de trenta mil persones en la llista d'espera de la dependència. De què estem parlant?

Per tant, tant de bo poguérem salvar tot això, tant de bo poguérem fer que ahí poguera haver-hi una gran indústria audiovisual, etcètera, però, evidentment, a estes altures ja no depén de nosaltres, desgraciadament.

Ara, els assegure, senyories, que anem a fer el possible perquè siga el menys onerosa possible per als valencians. I tant de bo poguérem trobar una solució entre Brussel·les i nosaltres per aconseguir que allò fóra rendible, tot el rendible que fóra, sobretot per a l'espai econòmic Alacant-Elx i per al conjunt de la Comunitat Valenciana. Tant de bo! Però, insistisc, tenim unes capacitats limitades.

Opacitat, tota; opacitat, tota. Hi ha hagut una opacitat increïble, de manera que, insistisc, bé, ara tenim de directora general de la societat mare de tot això, que és Projectes Temàtics, una diputada que ho va a tindre molt difícil, haurà de buscar-se els papers com si buscar..., com si fóra Sherlock Holmes, perquè no hi ha manera de facilitar-los. Això no és una administració democràtica amb base parlamentària. Estan treballant amb els diners de tots. S'ha de facilitar les coses.

Per tant, tot això és el que volem acabar. I volem que ho sàpiguen tot, absolutament tot. I tant de bo demanen mil compareixences sobre este tema i anirem desgranant tot això, perquè volem recuperar la inversió, la part que pugam. I la dació en pagament és una de les opcions que tenim, en el sentit que tant de bo poguera..., home, com a mínim parariem el tsunami, parariem això. Jo, insistisc, és una operació, i ara en este moment estan mirant-ho en Brussel·les, eh?

Els plecs, els plecs, pel que han vingut..., pel que ens han dit les directores generals que van estar en Brussel·les podien ser diferents, plecs de tot, de tot el procés, inclús de la subhasta podia haver sigut diferent. Almenys això és el que han portat de Brussel·les. Per tant, és, que ho he dit adés, al revés del que aparentava; que no era que Brussel·les ens estava apretant, sinó que Brussel·les estava oberta a escoltar. Però què? Què escoltava? Què li explicaven a Brussel·les?

Ni crèdit fiscal, com (*inintel·ligible*) ... crèdits fiscals. Però si és que no hi havia escenari de retorn, no hi havia escenari de retorn econòmic per a l'activitat, no?

Jo, senyores i senyors, estem on estem, el mal ja està fet i el que volem és, com he dit abans, perdoneu-me l'expressió popular, salvar la camisa. Perquè el tema està molt mal, en un context terrible, que és el context de les finances de La Generalitat, amb la qual cosa jo l'únic que vull, i reitere, a pesar del que estic dient, a tots, també al Partit Popular, també al Partit Popular, que sàpiguen en quin moment estem i que intentem entre tots aconseguir que la part onerosa per a les butxaques dels valencians siga la menor possible.

Moltes gràcies.

El senyor president:

Molt bé. Moltes gràcies.

Per a rèplica? En primer lloc, senyor...

El senyor Woodward Poch:

Sí. Muchas gracias por la respuesta, señor *conseller*.

Por la respuesta que nos ha hecho yo entiendo que la comparecencia de hoy era para informarnos de los contactos mantenidos con la Comisión Europea. Ha hecho referencia al coste, a la mala gestión, creo que todo el mundo somos conscientes de ello, qué ha pasado hasta la fecha.

Creo que se ha referido a nosotros, o he entendido mal, que hacía referencia yo al oscurantismo. Yo solo le he tendido la mano para buscar una solución a la Ciudad de la Luz. Pero entendemos que hay que buscar esa solución. Habla usted de salvar la camisa, pero, realmente, seguimos sin saber qué es lo que se ha propuesto a Bruselas; ha dicho dos cosas, pero no sabemos si es... ¿O tenemos que, como ha dicho usted antes, pedir la comparecencia de la directora de los parques temáticos para preguntárselo o para poderlo saber?

Gracias.

El senyor president:

Molt bé, moltes gràcies.

Senyor Juan.

El senyor Juan Huguet:

Sí, ràpidament.

La pregunta que li havia fet abans, em pense que no l'havia contestat. M' imagine la resposta, però...

Sí que m'agradaria insistir. S'ha parlat en algun moment del sector de l'audiovisual valencià. I ara li havia dit: ¿vosté creu que és la millor manera d'ajudar el sector de l'audiovisual valencià? Des de Compromís considerem que no, però m'agradaria saber també l'opinió del Consell.

Gràcies.

El senyor president:

Molt bé, moltes gràcies.
Senyora Ortiz.

La senyora Ortiz Vilella:

Muchas gracias, señor presidente.
Señor *conseller*.

Por parte del Partido Popular, todo lo que sea mejorar ese pliego de condiciones, con el que nosotros tampoco estábamos de acuerdo, desde luego le vamos a tender la mano. Pero tendríamos que saber antes por usted que por los medios de comunicación en qué van a consistir esos cambios, si los hubiera, y cuáles son los detalles. Y en eso, me sumo a la petición de Ciudadanos.

Pero voy a hacerle una serie de preguntas. ¿A qué parte del pliego se refiere como mejorable, que la Comisión Europea ha dicho que no ha sido así? Porque en fecha 29 de enero de 2015 se recibe una carta, ya lo he dicho antes literalmente, donde dice que «les informamos que sobre la base del pliego acordado pueden proceder con la licitación de las vistas a la venta del complejo Ciudad de la Luz». Hay una autorización expresa por la Comisión Europea, por los técnicos y por el comisario Almunia.

»Una vez se haya producido la venta efectiva del complejo, la Comisión Europea adoptará una decisión.»

Y mi pregunta es, ¿existen informes por escrito donde dicen que esos pliegos son mejorables?, porque serían contradictorios con este tipo de comunicaciones que hace la Comisión Europea en enero de 2015.

Y, al mismo tiempo, tanto lo vamos a preguntar y a pedir y a solicitar por escrito aquí, como lo haremos también a través de nuestro grupo parlamentario en Bruselas a la comisión de la competencia. Porque tampoco queremos que quede como que esto es algo que nosotros nos hemos sacado de la chistera, poniendo otra vez de manifiesto que tampoco estábamos de acuerdo en que el pliego de condiciones fuera por lotes, sino por un conjunto de la subasta.

Entonces, sí, por favor, me gustaría que cuando tenga noticias, por parte de la Comisión Europea, de esos cambios, si es que se producen, no nos tengamos que enterar por medio de la prensa, sino que le pediría que fuera a través..., me da exactamente igual que sea una reunión informal o que sea una comisión, por favor, nos lo haga saber para que también, como usted dice y nos demanda colaboración, podamos saber en qué términos quiere usted la colaboración.

Y, de verdad, me gustaría saber si existe por escrito esa información donde dice lo de los pliegos, porque sería contradictorio con los informes que han llegado hasta La Generalitat y que han salido de la Comisión Europea. Lo preguntaremos aquí y también en Bruselas.

Muchas gracias.

El senyor president:

Muchas gracias, señora Ortiz.

Pues, ahora, para finalizar su comparecencia, señor *conseller*, per quatre minuts, té la paraula.

El senyor conseller d'Hisenda i Model Econòmic:

Comence pel final.

Senyora Ortiz, que els plecs siguen millorables no vol dir que no siguen acceptables, els que n'hi han. Però el que fa la Unió Europea és acceptar el que se li envia des de València. Després, *a posteriori*, quan van les nostres directores generals allà, veuen que allò que era acceptable era millorable. El que és acceptable pot ser millorable. I el que li estan diguent és que era acceptable, d'acord amb la lògica europea, però era francament millorable. I espere i desitge que quan vinga la directora general, que va estar present en la reunió, ho aclarisca definitivament. Perquè seria molt interessant fer-ho.

D'això estic parlant. O siga, açò és un tema que mereix moltes compareixences. És la primera de totes, eh? I, per tant, m'agradaria que ací rascaren, grataren tot el que pogueren al respecte perquè crec que mereix... Estem parlant de molts milions d'euros. Estem parlant d'una gestió opaca, absurda, sabedora que la senda per la qual s'estava caminant era una senda prohibida –com qualsevol coneixement que tinga sobre la legislació europea–. I, tanmateix, un milió, dos milions, una garita, una oficina d'això, una rotonda, un no sé què... Vull dir, que això no pot ser.

Per tant, és important que vingam ací i demanen totes les..., perquè per a això està el parlament i per a això volem estar.

I, finalment, volia dir-li al portaveu de Compromís, Jordi Juan, que... He dit adés que el sector de la creació és un sector fonamental per al nou model productiu del segle XXI. I, evidentment, eixos 265 milions d'euros –perdó– invertits en el sector en activitats d'innovació tecnològica, de gestió, de màrqueting, d'aspectes comercials que tenen a vore amb la tasca del sector, haguérem tingut una rendibilitat, haguérem tingut uns efectes derivats de multiplicació de l'activitat del sector, increïble. Haguera sigut neuràlgic. Haguera sigut fonamental. Haguera sigut estratègic per al nou model productiu. I s'han enterrat en ciment, s'han enterrat en uns edificis, com he dit, i aixina i tot amb uns costos fora del normal.

I això, evidentment, també diu molt d'una cosa fonamental en un polític: ¿què fas amb els pocs diners que tens? ¿Quines són les prioritats? ¿Quines són les prioritats del sector audiovisual valencià? Evidentment, el sector audiovisual que, entre la mort de Radiotelevisió Valenciana i esta manera de desviar els diners cap al ciment, està a punt de morir. Esperem que no siga així. I esperem entre tots poder ficar-li respiració assistida, en principi, i recuperar-lo perquè passe de l'UVI a planta, que és el que necessitem per a este sector i per a molts altres sectors de l'economia valenciana.

Moltes gràcies.

El senyor president:

Molt bé.

Doncs, moltes gràcies, senyor *conseller*.

Anem a suspendre durant un moment la comissió per a despedir al *conseller* i per a rebre el director de l'Institut Valencià de Finances.

(Se suspén la reunió durant uns minuts)